

PRVI SUSRET SA PARAZITIMA NIKOLAJA LEVAŠOVA

Dusan Mi 20 April 2016 ·

Desilo se da me je moj susret sa Olgom T., zahvaljujući Vladimiru Dmitrieviču Kuskovu, doveo do razumevanja mnogih pojava u prirodi i društvu.

I bez obzira koliko to čudno zvučalo, ali to je istina. Naravno, to nije bilo zbog same Olge, razlog za to je bio događaj, čiji je ona nevoljni učesnik postala, i koji sam trebao da razrešim na njen zahtev. Sam događaj je veoma interesantan, ali ima mnogo više neočekivanih događaja koji su povezani sa ovim događajem. Ali neću trčati unapred, i objasniću sve po redu ...

Tokom mog prvog susreta sa OlgomT., ona me je zamolila da joj pomognem sa zdravstvenim problemima, koji su bili veoma ozbiljni i opasni. Imala je rak, koji je prouzrokovao ozbiljne poremećaje u trbušnoj duplji. U osnovi, tu je sve bilo potpuno uništeno, posebno u solarnom pleksusu. Ali najzanimljivije je kako se uništenje pojavilo ...

Neposredno pre nego što sam je upoznao, *Olga Sergejevna* je bila učesnik veoma interesantne priče. Jedan od njenih prijatelja ju je doveo na koncert *Arkadija Raikina*, i tokom koncerta ona mu je poslala svoju energiju. Nakon koncerta, njena prijateljica ju je odvela iza scene i predstavila je samom Raikinu! I Olga ga je pitala da li je osetio energiju koju mu je poslala, jer joj se učinilo da je on bio umoran i istrošen. "*Dakle, to ste bili vi?*" - Pitao je iznenađen i zamolio je da mu pomaže na taj način sve vreme. Olga je bila srećna i to je smatrala srećom. Umesto toga, taj značajan događaj ju je skoro koštao života. *Ona je postala senka Arkadija Raikina*. Kada bi se on pojavio na sceni, ona je stajala iza kulisa i pumpala je u njega svoju životnu silu. Bila je vrlo polaskana u početku što je stalno bila sa tako "*velikim*" čovekom. U znak zahvalnosti za njenu životnu silu, koju mu je velikodušno davala Olga, Arkadij Raikin joj je podario buket cveća, koji mu je poklonila jedna od njegovih obožavateljki, kada je izlazio iz svog automobila stigavši na svoj sledeći koncert. To je bio samo izraz zahvalnosti za njenu životnu silu, kojom ga je ona podržavala na koncertima. On je smatrao, da ona ima privilegiju da bude pored njega, i da je to dovoljno priznanje od njega.

U svakom slučaju, ova situacija je trajala neko vreme, i "*veliki*" umetnik Arkadij želeo je još nešto više. Imao je unapred zakazanu turneju u SAD, i Arkadij Raikin je ponudio Olgi da postane njegova ljubavnica, i da krene na turneju sa njim. Ona je, uz sve svoje poštovanje prema njemu i njegovom talentu, odgovorila čvrstim odbijanjem. Nije očekivao da će dobiti takav odgovor, ali njegov cilj nije bio da izgubi tako vrednog donatora životne sile, pa je ponudio da ide s njim u svom ranijem svojstvu. Na to je Olga rekla da će to biti moguće samo ako bi njen suprug išao sa njom. Ali to nije odgovaralo maestru. On je pokušao da je ubedi da prisustvo njenog supruga nije potrebno, uprkos činjenici da je on govorio nekoliko jezika. Ukratko, Olga je rešila da odgovori sa ne na sve predloge maestra. Ali "*veliki*" humorista nije navikao na činjenicu da bude odbijen, posebno od žene, i dugo vremena je pokušavao preko svog direktora da se Olga predomisli, koji je gotovo neprestano dežurao pod prozorom njenog stana. To je nije nimalo uplašilo, i zbog svega što se dešavalo naglo je promenila svoje mišljenje o poznatom umetniku.

Uskoro je Raikin otišao na turneju u SAD, i njegovi ljudi su nestali ispod njenog prozora, i Olga je već počela da misli da je ova noćna mora konačno završena. Ali, u svoj nesreći, u doslovnom i prenesenom smislu, sve je to tek bio početak ... "Veliki", glumac je odlučio da kazni buntovnu Ruskinju koja se usudila da mu kaže NE!

To, šta se desilo sa njom i njenom porodicom nakon odlaska Raikina na turneju u SAD, bilo je za nju, i sve ostale koji su svesno ili nesvesno bili uključeni u događaj, potpuno iznenađenje. Na početku stvari su se odvijale u pozitivnom pravcu, ali to je bilo samo na prvi pogled. A, u stvari, na nju je bila otvorena sezona lova. Isti prijatelj, koji je upoznao Olgu sa Arkadijem Raikinom, joj je rekao da se u prestižnom prigradskom naselju prodaje vikend vila, i da bi mogla da bude njena. Da bi kupili ovu vilu, sa suprugom je morala da proda svoju "*Volgu*". Postala je vlasnik jedne od prestižnih vila, i Olga i njena porodica su se za vreme leta gotovo u potpunosti preselili da tamo žive.

Jedan od komšija, na jedan prelepi letnji dan, pozvao je Olgu u svoju vilu na dobrosusedsku šolju čaja, da gledaju TV zajedno, i da tračaju o svemu po malo. Sve je bilo u redu, ali kada se Olga vratila u svoju kuću, vrlo brzo je shvatila da ovaj naizgled lep letnji dan, za nju neće biti lep. Ljubazna komšinica, koja ju je pozvala na čaj, rekla je policiji da joj je Olga ukrala veoma veliku sumu novca. I kao magijom, odjednom, bilo je brojnih svedoka tog "zločina", koji je bio proglašeno krivičnim delom, i koji je zapretio da se Olga zatvori na duže vreme. I to uprkos činjenici, što nije bilo nikakvih dokaza da je komšinica imala bilo kakav novac, i činjenici da je Olga došla u posetu svojim susedima u laganoj letnjoj haljini bez rukava, bez ikakve kese ili bilo čega, u šta bi stavila ogromnu sumu novca, o kojem je pričala komšinica. Ovaj imaginarni novac niko nije pronašao kod Olga posle potrage u njenoj letnjoj rezidenciji i ni na bilo kom drugom mestu. Ipak, sve je išlo ka sudu, i da nije bilo intervencije porodičnog prijatelja, Olga bi bila dugo vremena verovatno razdvojena od najbližih. Ali kako kažu, u ovom trenutku sve je prošlo! Ali "ovo" nije bio poslednji pokušaj.

Naredni čin osvete "velikog" umetnika je bio pokušaj da se ona eliminiše fizički, na veoma sofisticiran način. Godine 1987., u Prvom moskovskom medicinskom institutu, ispitivali su i primenjivali veoma široko sesije anti-starenja i zdravlje-obnavljanja za "elitu". Da bi se to sprovelo, konstruisali su, tzv. astralnu mašinu, koja je bila velika spiralna cev

kojom cirkuliše slani rastvor (*0,9% rastvor natrijum hlorida*). Pomoću kolebanja magnetnog polja dobijali su to, da se životna energija čoveka donatora predaje "*izabranom*", nakon čega taj drugi oseti nalet snage, i to je bio efekat podmlađivanja, dok je istovremeno čovek donator slabio, i imao drugačiju patologiju. I što je više čovek donator uključen u takvu "*transfuziju*" životne snage, uočavane su sve teže i opasnije zdravstvene posledice.

Za oporavak i podmlađivanje "*izabrani*" je udobno smeštan na posebnu ležaljku, koja je zajedno sa njim smeštana unutar gigantske spirale. Naravno, *samo mentalno poremećena osoba se može dobrovoljno složiti da postane donator. Ali vrlo često donatore o tome niko ništa nije pitao!* ***"Samo" je uzimana fotografija željenog donatora i ... koja bi bila smeštena u poseban deo đavolske mašine. Posredstvom zračenja fotografije čoveka donatora magnetno polje je dobijalo isti efekat kao da je umesto fotografije bio prisutan sam čovek donator!*** Mislim da nije potrebno objašnjavati da donatora koji učestvuje u takvom eksperimentu niko ništa nije pitao. *I to - nije izum naučne fantastike, već objektivna realnost!* Dakle, nakon što je Olga izbegla zatvor, on je odlučio da je kazni na taj način. Kao rezultat toga, kada sam je video prvi put u septembru 1987. godine, imala je četvrtu fazu raka. I ja sam preuzeo ovaj problem sa celim "*paketom*".

(*Evo zašto nije dobro ostavljati svoje fotografije i fotografije svoje porodice na profilima svima na dohvat ruke. Ne mora biti u pitanju ovakva mašina, već sasvim običnije ili možda neobičnije delovanje*)

U Moskvu sam povremeno dolazio, uglavnom vikendom. Zbog toga sam, većinu svojih sastanaka sa Olgom proveo na telefonu. U to vreme nisam imao svoj telefon, kao i svoj stan. Iznajmio sam sobu za sebe, a ni to nije bilo lako uraditi. Ono što je pojednostavilo situaciju je da sam tada bio neoženjen i lako sam se kretao, zbog činjenice da je sva moja imovina mogla da stane u par kofera. Pored svega, upravo sam napustio staro mesto, što je verovatno radovalo moje bivše gazde. Pa sam vodio svoj posao sa javne telefonske govornice i pozivao Olgu u Moskvi. Uzgred, želeo sam da razjasnim situaciju malo više preko telefona. *Ne može se raditi preko telefona, kako mnogi ljudi misle, već kroz prostor*. *Telefon je potreban samo da se dobiju direktne povratne informacije od čoveka sa kojim se radi, šta se dešava tokom dejstva*. Ovo je važno kako bi se u potpunosti kontrolisalo ono što se dešava sa čovekom i ne dopusti preopterećenje sa potencijalno ozbiljnim posledicama.

Tokom prve sesije sa Olgom, *uništio sam astralnu mašinu*, koja bi je verovatno dovelo do groba, ali i mnoge druge "*dobrovoljne*" donatore, koji su bili meta iz ovog ili onog razloga. Kada sam pozvao Olgu u Moskvu, nakon povratka u Harkov, ona mi je srećno prijavila da ne samo da je bila mnogo bolje, već i da je astralna mašina u *Prvom Medicinskom institutu* počela da radi obrnut proces. "*Izabrani*", posle ove mašine, su se osećali mnogo gore zbog činjenice da ih ona nije snabdevala životnom silom, već naprotiv, nju oduzimala od njih. Veoma sam bio zadovoljan ovom vesti, jer sam uvek *bio ljut zbog niskosti i nitkovluka nekih ljudi*, i uvek sam se borio sa tim u meri svojih ovlašćenja, koja su iz nekih razloga postala veoma efikasna.

Već sam mislio da je priča bila gotova, ali nažalost, to nije bilo tako. Nastavio sam da veoma uspešno radim sa rakom Olge iz Harkova, i u slučajevima kada sam se nalazio u

Moskvi, radio sam sa njom direktno, koristilo je što je živela u blizini železničke stanice *Kursk*, i nisam morao da trošim vreme na ogromne moskovske udaljenosti. U večernjim satima, 18. decembra, 1987. godine, sedeo sam u poslovnom vozu Harkov-Moskva, i sledećeg jutra bio sam u Moskvi. Ovaj voz je veoma pogodan - odem u krevet i probudim se rano ujutru na ulazu u Moskvu. Dobijete na raspolaganje skoro dva puna dana. U nedelju uveče sednete u povratku na voz i ... ujutro, pravo iz voza idem na posao. To je zgodnije nego što može da se zamisli (*naravno, tada nije bilo granica između Rusije i Ukrajine*). Tako da sam spavao u vozu, i jedan decembarski dan sam se pojavio u Moskvi. Ja nikada ne bih mogao ni da pomislim, da će ta moja poseta Moskvi biti za mene nova referentna tačka, koja će doneti u moj život izazove i doneti uvid u mnoge događaje koji se dešavaju u našoj zemlji i razloge za te događaje, šta se krije iza tih događaja, koji iz različitih razloga nisu bili razumljivi sami po sebi, već kako se ispostavilo, ni većini ljudi u našoj zemlji, ni celoj civilizaciji naše planete - Midgard-Zemlje. A sigurno nisam mogao ni da zamislim da će me moji postupci, koji se odnose na ozdravljenje Olge, i to, sa čime moram da se bavim, dovesti do nečeg fundamentalno novog - da razumem puteve razvoja civilizacije i pozadinskih procesa.

U subotu uveče, 19. decembra 1987. godine, ponovo sam došao u posetu Olgi. I počeo svoj sledeći sastanak sa njom. Tokom mog boravka sa njom, ***pronašao sam, da je u oblasti solarnog pleksusa povezana sa nekim velikim sistemom. Ne samo ona, već su mnogi ljudi bili povezani sa ovim sistemom.*** *Ovaj sistem se može uporediti sa velikom vinovom lozom, koja ima mnoštvo grozdova, a zrna "grožđa", su bili ljudi.* Nisam imao pojma ko su ovi ljudi, ali je činjenica da su svi ovi ljudi bili povezani na isti sistem, kao i Olga, a ona je zbog takve veze vrlo brzo bledela, a to je uništavalo njeno telo. Zaključio sam u sebi da takav sistem ne može biti ništa pozitivno, ne samo za Olgu, već i za sva ostala zrna "grožđa" - ljude koji čak i ne sumnjaju da su uključeni u bilo kakav sistem i da su deo toga. ***Vlakna, dolazeći iz svakog čoveka "zrna grožđa", spajaju se u snopove, koji su zatvoreni za neke ljude; vlakna koja su dolazila od tih ljudi, stvarala su, zauzvrat, nove instalacije,*** itd. ***Na svakom narednom nivou vlakna, dolazeći od ljudi, postaju sve deblja i deblja, postajući sve gušći i "mesnatiji" provodnici. Na svakom nivou, broj ljudi koji čine ovaj nivo je postajao manji i manji, a na vrhu piramide se nalazio jedan čovek***.

(*Interesantan je prikaz piramide i umreženosti ljudi u njoj. Ovde se govori o oduzimanju životnih sila od ljudi koji su umreženi, i čija vitalnost odlazi onome na vrhu. Mislim da je ovaj prikaz nešto što bi svakom od nas moglo da upali lampicu, šta u stvari znači piramida.*)

Kada sam otvorio celu sliku, nisam imao pojma šta je to. Znao sam samo jedno - ovaj ***sistem ubija ljude***! Jedne - brzo, druge - polako! I to samo po sebi nije me moglo ostaviti ravnodušnim prema onome što se dešava. Video sam svojim očima na primeru Olge, šta takva veza radi sa čovekom. Naravno, stepen njenog uključivanja u sistem je bio maksimalan, tako da bi je vrlo brzo uništio. Sa svim drugim ljudima povezanim na ovaj sistem, bilo je isto, ali njihov nivo uključivanja u sistem je bio manji, a samim tim i njihovo razaranje se nije pojavljivalo tako brzo, ali to ne znači da im sistem ne bi naudio. Ako čoveku svakog dana uzmete malo krvi, ta osoba će polako slabiti i nestati. ***Tako se i povezane osobe u takvom sistemu dovode do gubitka vitalnosti u malim porcijama, što na kraju dovodi do slabljenja organizma, pojavu bolesti i skraćenje života.*** Naravno, sve ovo, shvatio sam kasnije, a tada sam video sistem koji bukvalno pred mojim očima uništava čoveka. Takav

sistem ne može biti dobar, pogotovo ako za njegovo postojanje ne zna većina ljudi koji čine sistem.

Našao sam se u situaciji donekle sličnoj iz crtanog filma "Nu, pogodi!". Zec na svom balkonu zaliva cveće i otkriva uže koje se pojavilo niotkuda! I on seče to uže u vreme kada vuk na njemu pokušava da dođe na balkon. Tako i ja, odsekavši taj sistem, odlučio sam da oslobodim od njega Olgu ... i sve ostale ljude koji su, i ne znajući, bili njena "*kompanija*". I skoro kao zec iz poznatog crtanog filma, "presekao" sam nit koja povezuje ovaj sistem sa Olgom, tako i niti koje povezuju sa ovim sistemom i sve ostale ljude. I kao da to nije bilo dovoljno iznenađenje za mene, ja sam to učinio veoma lako i brzo. Milioni ljudi u jednom trenutku su se pojavili slobodni bez ovakvih veza u sistem.

U isto vreme, ***trenutno oslobađanje od ovog sistema, dovelo je do toga da je Olga osetila veliko olakšanje, a sledećeg jutra, kada sam je posetio, osećala se mnogo bolje i obavestila me, da je u noći između 19. i 20. decembra, nakon što sam uništio sistem, umro Arkadij Raikin! ..***

Kada sam uništio sistem - piramidu, nisam obraćao pažnju na to, ko je na "*vrhu*" ovog ***parazitskog sistema***: kome se spajaju sve ove niti vitalnosti sa mnogih ljudi, ***samo sam uradio šta mi govore savest i osećaj za pravdu.*** Milioni ljudi su kao rezultat toga slobodni od parazitskog sistema, ***vračajući svoju životnu silu, svoje zdravlje***. A sam sistem - piramida se sam po sebi onda potpuno raspao, a čovek na vrhu tog sistema, bez tako moćne ishrane, više nije bio u stanju čak ni da živi, ***i iz njega je istekla poslednja kap života, iz njegovog zemaljskog tela, u kojem je obitavala duša kriminalca***. Vest da je čovek umro nakon što sam uništio parazitski sistem, me je iznenadila, nisam mogao zamisliti da bi njegovo uništenje dovelo do smrti čoveka koji je na vrhu te piramide, ***jer sam uništio parazitski sistem, koji je pljačkao bezazlene ljude, koji čak nisu ni sumnjali da se od njih krade nešto što se ne može kupiti za novac - deo njihovog života!*** Nije bitno što većina ljudi nije imala pojma o tome šta i kako se krade, već je bitno da većina žrtava, nije verovala da je to uopšte moguće, potpuno se nalazeći u zabludama nametnutim od strane onih koji su im krali i životnu silu, njihovo zdravlje, i istovremeno radili umni program i tvrdili da je to nemoguće!

Takve kriminalne grupe degenerika još su odvratnije, kada ubeđuju svoje žrtve da ono što kradu - uopšte ne postoji u prirodi. I kad god neki čovek ili grupa ljudi u potrazi, barem malo, ni ne znajući, uđe na zabranjenu teritoriju, *ovi ljudi - vukodlaci odmah uništavaju drznike, kada okolnosti dozvoljavaju, spaljuju ih na lomačama, dok se kao nezasite pijavice, hrane rasplamsalom životnom silom gorećih živih ljudi, i u strašnoj agoniji nevinih ljudi čija je jedina krivica bila što su samo pogledali na za njih zabranjenu teritoriju*. Kada je spaljivanje ili ubijanje takvih ljudi postalo nemoguće zbog jednog ili drugog razloga, stojeći u senci, ***tamni vladari civilizacije Midgard-Zemlje su počeli da obavljaju svoje mračne tajne u psihijatrijskim bolnicama, proglašavali su se naučnicima, stvarali pseudo nauku, i organizovali veoma realan progon ljudi, i nije bio u stanju svako da to izdrži i da ne bude slomljen.*** *Pored toga, lutkari namerno prodaju iste zablude i "učenja",* što očigledno dovodi do ćorsokaka, i često preokrene "klijente" da na njih gledaju sa podozrenjem, ali još uvek ništa ne razumevajući, ***ljude pretvaraju u bio-robote ili izvore***

životne sile za sebe ...

U svakom slučaju, voljom sudbine ili sreće, ja sam se redovno suočavao sa takvim parazitskim sistemom, i *bio sam u stanju da ga uništim i ne zažalim zbog toga*. Kao što sam kasnije shvatio, *uništeni sistemi predstavljaju* ***parazitski društveni sistem****, koji su koristili crni masoni za to, da bi sa njim kontrolisali mase*. ***Životnu silu, oduzetu od ljudi, crni Masoni koriste za kreiranje psiho-dejstva na mase, koja izvode na podsvesnom nivou, pa čak i tako, da oni koji su kontrolisali masu nisu ni znali da i njima neko upravlja.*** Zar to nije đavolski po sebi sistem, ***kada na mase utiče šaka ološa, prisiljavajući ih (mase ljudi) da urade ono što je u interesu nekolicine, koristeći ovaj potencijal, ukraden od mase bez njihovog znanja.***

Uticaj na mase na nesvesnom nivou, doveo je do toga da su ljudi radili mnogo stvari, u potpunosti sigurni da ove radnje odgovaraju njihovim željama, i da odražavaju svoje interese*, a u stvari su samo radili ono što je korisno nekolicini lutkara iza scene* ...

Kada je uništen parazitski sistem Arkadija Raikina, nisu bili samo oslobođeni mnogi ljudi iz ropstva, što je samo po sebi, po mom mišljenju, pozitivno, ***već su bile vrlo vidljive promene u njihovoj svesti***. Sa ljudi kao da je je skliznuo veo, kao da su se probudili iz ludog sna, u kojem su bili već duže vreme. Ljudi su počeli da se bude i shvataju pravu suštinu najlažnijeg i najnehumanijeg sistema ikada ranije poznatog čovečanstvu - *komunističkog*. Ja bih parafrazirao "velikog" Lenjina, koji je dao sledeći opis komunističkog sistema: ***komunistički sistem nije ništa drugo nego sistem državnog kapitalizma + robovlasničko društvo.***

Šta je to tačno, zna gotovo svaki čovek, sposoban da barem u osnovi analizira i koji živi u tom sistemu. Najneverovatnija stvar je da se u Krivičnom zakoniku SSSR govori o tome gotovo direktno. Kao što su mi rekli advokati, Krivičnim zakonikom je predviđeno kažnjavanje čoveka, u vidu veoma velike vremenske kazne, za propali pokušaj samoubistva. Ako je osoba pokušala samoubistvo, a iz ovog ili onog razloga je ostala među živima, on (*ona*) je morao ***da plati novčanu kaznu državi zbog činjenice da se on*** (*ona*) ***usudio da raspolaže svojim životom, a ne po nalogu ili potrebi same države!*** Država je potrošila novac na obrazovanje, i on (ona) ne vrativši novac sa ogromnim kamatama (*čitaj doživotno*), odlučio je da raspolaže sa onim što pripada državi - svojim sopstvenim životom. I onome ko nije uspeo to da uradi, ko je neuspešno pokušao, nametnuta je velika kazna. U takvom obliku zakon je, veoma jasan oblik odnosa države prema svojim "građanima" - njih tretira kao robove! Desetine miliona ubijenih tokom sovjetske ere - najbolji je dokaz. Što se tiče neuspelih samoubistava, ako se ne varam, 1975. godine, taj član je uklonjen iz Krivičnog zakonika SSSR, ali suština se nije promenila!

Danas je svima jasno *da svaka država izražava interese* ***određene grupe stanovništva***. Čiji su to interesi, vrlo je jasno iz činjenice, u čijim je rukama bilo bogatstvo ruskog i drugih autohtonih naroda koji su živeli u carskoj Rusiji, nakon što je "*socijalistički*" režim pao. I veoma je neobična činjenica da je jedan od onih koji su služili u hijerarhiji crnih Masona, jedan sa viših stepenika, u stvarnom životu igrao parodiju samog sistema, čiji je koordinator bio on sam. A ljudi, ne sumnjajući ništa, su se divili "*hrabrosti*" tog čoveka. Ali nekako mu

"hrabrost" nije bila raspoređena u najopasnijim područjima ovog sistema, već samo tamo gde nije postojala prilika da se vidi i shvati prava suština anti-ljudskog sistema. Ali drugi nisu dozvoljavali ni to. Ne zaboravite izreku: "Ono što je dozvoljeno Cezaru, nije dozvoljeno biku ...". Dakle, to što je dozvoljeno "Cezaru" -Raikinu, nije dozvoljeno ostalima, to jest, "bikovima"! ..

Uništenje parazitskog sistema dovodi ne samo do oslobađanja nesvesnih žrtava piramide i ***uklanjanja psi efekat nad ljudima****, već i prilično drastične promene u političkoj situaciji u svetu, posebno u socijalističkim zemljama i Izraelu, što me je uveliko iznenadilo*. Naravno, postalo mi je jasno da to nije odjednom, ali, prema rečima poznate ličnosti - proces je započeo ..!

U nedelju uveče, tako važnog 20. decembra 1987. godine, sam uzeo voz za Harkov i ujutro sam bio u Harkovu, a sa stanice, kao i obično, otišao sam da radim u svom institutu. Bio sam ponosan na ono što sam uradio i bilo mi je drago da su ljudi oko mene na ulici, u metrou, na poslu, zahvaljujući tom radu, postali slobodni od parazitskog sistema, za čije postojanje nisu ni znali. Nije bitno, što mi niko nije zahvalio za to, ***ja to nisam uradio zbog zahvalnosti.***

PRVI SUSRET SA PARAZITIMA - NASTAVAK

Dusan Mi 21 April 2016 ·

Poslednji dani 1987. godine bili su obični, ništa posebno izuzetni. 31. decembar, četvrtak, na poslu je bilo skraćeno radno vreme i posle podne sam bio kod kuće, u svojoj sobi.

Rano ujutru, osetio sam se čudno, u kasnim popodnevnim satima, osetio sam se bukvalno spaljen iznutra, iako temperaturu nisam imao. Osećaj nije bio prijatan, kao da je preko mene prešao tenk. Osjećaj "slomljenosti" je bio veoma realan. Jedva sam dopuzao do sofe. Razlog za ovo stanje nije mi bio jasan. Na prehladu ili grip ovo nije ukazivalo, upala pluća ili bronhitis, takođe, nisu bili. I u tom stanju, slomljenosti i sa unutrašnjom vatrom sam dočekao novu 1988. godinu. Sledećeg dana sam se osećao mnogo bolje, ali, ipak, unutrašnja vatra nije potpuno nestala.

Tek 2. januara, shvatio sam da uzrok problema nije iznutra već spolja. A koliko sam tek bio iznenađen kada sam ustanovio da je uzrok mog stanja tako neobičan. Bio sam u pravu, ***moje stanje nije povezano sa bilo kojom infekcijom u mom telu, već je usmeren na mene spoljni uticaj.*** Osim toga, uticaj je bio svestan i nameran kako bi me uništio fizički.

Shvativši šta mi se dešava, bio sam u stanju da blokiram štetne efekte, a bio sam i u stanju da neutrališem uticaj na mene. U isto vreme moji "*eliminatori*" su se prikazali, kao u ludačkim košuljama. Zaustavivši na taj način svoje dželate, mogao sam da razgovaram sa njima. Evo šta je to ono što mi se tom prilikom razjasnilo. Moji "*anđeli smrti*" su poslati iz spoljne parazitske hijerarhije da utvrde šta se desilo sa jednim od elemenata njihovog sistema, koji su oni napravili na Midgard-Zemlji.

Kako se ispostavilo, ***parazitski sistem koji sam uništio, imao je svoje gospodare u dalekim svetovima, a ispostavilo se da problem parazitizma nije samo problem naše planete, već je problem i naše galaksije i našeg univerzuma*** (*kasnije se ispostavilo da nije samo našeg univerzuma*). I oni su poslali na Midgard-Zemlju svoju grupu za brze reakcije, da bi ona (*grupa*) na licu mesta shvatila šta se desilo, povratila svoj nekadašnji "*red*" i kaznila odgovorne. Kao što je jasno iz gore navedenog, krivac za taj "*univerzumski incident"* sam bio ja, i poslati su pristupili izvršenju kazne, a kazna je bila moje fizičko uništenje, kome su oni pristupili krajnje odgovorno. Ja sam imao sreće u tome, što sam u vreme moje tako odlučne akcije, koja je dovela do potpunog uništenja parazitskog sistema, imao prilično aktivno obnovljen mozak, svoje telo, i stvorio sam (*kako se ispostavilo*) veoma snažnu i efikasnu strukturu mozga, pa čak i više od toga. Zato akcija "*brzog reagovanja*" kosmičkih parazita nije dovela do moje smrti. Moguće je, da nisam pomislio da pogledam u "*nebo*" kao uzrok problema, ne znam kako bi se sve ovo za mene završilo! Ali sada, možemo samo da nagađamo, a ja nemam želju da se vraćam u svoju prošlost i gledam šta bi se desilo po nekom drugom scenariju. U svakom slučaju, *obratio sam pažnju na kosmičke terminatore*, i uspeo sam, zahvaljujući svojim ranije stvorenim novim kvalitetima i strukturom mozga, *da pretvorim lovce u "divljač".*

Znao sam da su terminatori - samo izvođači i da rade po datim im naređenjima, i da *njihovo neutralisanje neće rešiti problem*, jer će umesto njih sigurno stići nova grupa terminatora, moguće moćnija i brojnija. Stoga, jedini način, po mom mišljenju, da sprečim pojavu narednih takvih grupa, je bio da se bavim onima koji šalju ove grupe. Nisam imao mnogo izbora, vremena za razmišljanje i trening; niko mi nije dao priliku da se pripremim, pa sam odlučio da delujem odmah, sa nivoom spremnosti i sposobnostima, koje sam imao u to vreme. ***U takvoj situaciji, nikad se ne zna da li imate dovoljno snage, kvaliteta, fleksibilnosti i pokretljivosti uma, kako bi izašli kao pobednik iz takvog rata***. Izlazeći na bojno polje sam, nisam znao sa kakvim "*ognjenim zmajevima*" moram da se borim, koliko imaju "*glava*" i kako se te "*glave*" mogu odvojiti od "*tela*." Nije poznato ni koliko "*letećih zmajeva*" će izaći protiv vas na bojno polje, i da li će se boriti u skladu sa pravilima viteške etike.

Po mom ličnom iskustvu otkrio sam, da svi protivnici sa kojima sam se ikada suočio, ne čitaju romane o viteštvu i hrabrosti, ***već podsećaju na čopore hijena***, ***koji napadaju s leđa***

ili u snu, ili kada ste umorni, ili kada je protivnik ranjen. Zbog toga, čak i nakon određenih povreda od prve grupe terminatora, odlučio sam da odmah počnem da se ponašam i delujem *protiv čitavog sistema odjednom*. Imao sam samo dva izbora - ili da odmah delujem i eventualno pobedim ili da čekam ko zna šta i prihvatim borbu u vreme kada je nisam očekivao, sa još manje šanse za pobedu. Odabrao sam prvo, i to ne jer sam bio previše samouveren i arogantan, *već zato što nisam imao drugog izbora*. ***Kada nemamo izbor, moramo da radimo u okruženju sa mnogo nepoznatih i da te nepoznate spoznajemo tokom borbe i u veoma kratkom vremenskom periodu nalazimo nova rešenja, koja se menjaju tokom bitke, i da stvorimo uslove za eventualnu pobedu.***

Činjenica je da i pored kvalitativnih promena i transformacija koje sam uradio sa sobom u velikoj meri, o onome sa čime sam morao da se suočim u ovakvoj situaciji nisam imao pojma u to vreme, kao ni predstavu o mojim protivnicima. Moguće je, da sam imao nešto što nisu imali moji protivnici, ali i oni su vladali mnogim osobinama koje ja nisam imao. *Sve što nisam znao, a čime je vladala "ta" strana, bilo je veoma opasno za mene*. Na osnovu pretpostavki sam sebi stvorio različite sisteme zaštite, što je moglo da bude veoma efikasno sve dotle dok suprotna strana nije u mojim zaštitnim sistemima pronalazila rupe i ... nanosila kroz te procepe udarce. Ako su moji protivnici imali svojstva i osobine, koje sam nisam imao ili nisam imao pojma o njima, to je u suštini značilo da nisam imao nikakvu zaštitu, i stoga su uvek uzvraćali udarac. I, naravno, zadavali bi udarce do mog uništenja. *U ovoj "igri" ulog je bio moj život.*

Vrlo često sam imao na raspolaganju nekoliko sekundi, a ponekad i manje, kada bih, našavši se pod udarcima, koji su stizali u pronađenim propustima moje zaštite, koji su bili usmereni na moje uništavanje, nadgrađivao bez napuštanja bojnog polja, nedostajeće moje osobine i kvalitete. Samo na ovaj način je postojala mogućnost da zakrpim rupe u svojoj odbrani, a zatim adekvatno reagujem ka neprijatelju, koristeći tada već svoju prednost. Vrlo sam često, preko udaraca suprotne strane otkrivao svoje nedostatke i stvarao, identifikovane na neobičan način, nedostajuće svoje kvalitete i osobine, ne stvarajući ih samo za sebe, ali u vezi sa njima, često stvarajući nešto novo od njih, što pre toga nije bilo ni kod mene ni kod mojih protivnika. I sve se to događalo tokom borbi! Naravno, ja sam to činio, ne znajući, da li će se nešto od toga ispoljiti ili neće, ali drugog načina nije bilo. Da to nisam radio, vrlo je verovatno da, na radost nekih koji čitate ove redove, ne bi bilo nikoga da ih napiše.

Međutim, neki ljudi voleli ili ne, i dalje uspevaju u takvim situacijama da pronađu rešenje, i zato sam u stanju da pišem ove redove, moguće je da izazivam ozlojeđenost svojih neprijatelja i nedobronamernika, čime ja nisam razočaran. U stvari, ja sam zahvalan svojim neprijateljima, koji su pokušavali da me ubiju, jer pokušavajući da me ubiju, oni su prepoznavali moje slabosti i ukazali mi na mane u mojoj odbrani, i često mi nesvesno

ukazivali na meni nepoznate informacije koje su mi omogućavale da se brže razvijam. Uostalom, ***kad idete za vas novim putem, i to sami, ne znate šta i gde da gledate***. To je, kao u bajci - pođi tamo, ne znam kuda, donesi to, ja ne znam šta! I u takvoj situaciji, postupci mojih neprijatelja, koji su poznavali mnogo toga o čemu ja nisam imao pojma u to vreme, bili su mi od neprocenjive vrednosti, ukazujući svojim akcijama na moje propuste nepoznate meni.

Naravno, moji protivnici - "pomagači" imali su potpuno različit cilj, ali na osnovu činjenice da sam bio u stanju da brzo pronađem izlaz iz naizgled bezizlazne situacije, ***umesto da me unište, oni su postali moćan katalizator za moj razvoj***. Počeo sam da se šalim tim povodom, malim rimejkom klasika marksizma-lenjinizma da "*suštinu određuje svest.*" Ne znam za druge, ali kod mene je to i bio slučaj. Fokus ovog paradoksa leži u činjenici, da su u pokušajima da me unište, moji neprijatelji imali na mene efekat ili uticaj, ispoljavajući za to svoje tajno oružje, delujući takvim materijama i takvim strukturama, koje ja nisam imao, i o kojima nisam imao ni najmanju predstavu. Ali u vreme primene ovih materija i struktura, tada, kada su ih koristili u pokušaju da unište moje telo i strukturu, počeo sam da ih skeniram i analiziram. Kao rezultat toga, dobio sam sve potrebne informacije da sam stvaram nova tela i strukture, i često mi je davalo meni nedostajuće "*delove slagalice*" da stvorim nešto novo. I često su mi nađeni na ovaj način, "komadi slagalice," dozvoljvali da napravim kvalitativni skok u svom razvoju. To je to!

Istina, bilo je nekoliko neprijatnih momenata. Akcije usmerene protiv mene, nisu za mene bilo nimalo prijatne, jer su akcije bile usmerene na moje uništavanje, a kada su to pokušavali da sprovedu, to mi nije prouzrokovalo prijatne senzacije, bilo je propraćeno velikim opterećenjem na moje telo, na moj mozak i pri tome je dolazilo do delimičnog uništenja mene, tela moje suštine, moždane strukture, itd. Stoga, da bih sprečio takav uticaj na mene, ne dozvoljavajući im da to dovede do njima željenog rezultata, ja sam, kao što sam već napomenuo, morao da delujem veoma brzo i efikasno, jer u suprotnom, mogao sam samo da očekujem smrt! Dakle, da stvaram novo, morao sam u veoma teškim uslovima, veoma dalekim od optimalnih. Štaviše, rešavanje problema je uvek bilo drastično. Neutralizacija napadača nije rešavala problem, uvek sam morao da se bavim celim problemom, odnosno, morao sam da se nosim sa sistemom koji je poslao te ili neke druge terminatore. I tek nakon što sam uspeo da rešim kompleksan problem, onda sam bio u stanju da izlečim svoje rane i da se obnovim. I često, s obzirom na nova iskustva, nisam sebe samo obnavljao od neke ili druge borbe, već sam stvarao kod samog sebe fundamentalno nove kvalitete. I zaista, ko zna koliko godina, a možda i života bi mi trebalo za to, da bih napravio to, što sam uspeo, *da nije bilo akcijai mojih neprijatelja*, koji su se svim silama ustremili da me unište bez obzira na cenu, trošeći za to sve više i više novih legija svojih slugu ...

* * *

U svakom slučaju, uspeo sam da se izborim sa svojim protivnicima, i to ne u teoriji nego u praksi, u svojoj sopstvenoj "koži" u bukvalnom i prenesenom smislu, i da shvatim, ***da je sve šta se dešava na našoj Midgard Zemlji pod kontrolom spoljnih sila.*** Ispostavilo se da su na uništenje parazitskog sistema Zemlje, pre svega, odgovorili oni, koji su stvorili taj sistem. *I tvorci ovih zemaljskih nestašluka nisu zemaljski "pakosnici*". A mi - starosedeoci na zemlji - o spoljnoj "*brizi*" nismo imali pojma. Međutim, niko od zemljana nije znao za postojanje bilo kakve braće po razumu, a kamoli to da ta "braća" po razumu mogu biti kosmički paraziti. I to je potpuno moguće, *zapravo ta "braća" po razmu su nama zemljanima nametnula ideju da smo - sami u sopstvenom ogromnom univerzumu, da bi lakše živeli kao paraziti na našoj civilizaciji.* I kada uzmete u obzir stepen civilizacije Midgard Zemlje, koji najblaže rečeno, želi najbolje, cilj tih vaseljenskih parazita nisu tehnička "dostignuća", već nešto drugo. Ali, šta to može trebati kosmičkim parazitima na planeti sa *civilizacijom, koja se nalazi u početnoj fazi svog razvoja, a koja još nije ni završila svoj planetarni razvojni ciklus?!*

Parazitski sistem koji sam uništio, "bavio" se, ***uzimanjem od miliona ljudi njihove vitalnosti i njihovog potencijala za razvoj.*** Naravno, *deo ukradenog ljudskog potencijala koristio se za dobrobit zemaljskih slugu kosmičkih parazita, a deo, ukradenih potencijala preko tih slugu stizao je zapravo njima - kosmičkim parazitima!* Inače oni ne bi reagovali na moje uništenje parazitske piramide na Midgard-Zemlji! ***Tako da je za ove kosmičke parazite evolutivni potencijal zemaljskog čovečanstva koji dolazi sa Midgard-Zemlje, veoma važna strateška sirovina***. Na kraju krajeva, oni su prvi, a ne lokalni društveni paraziti, koji su mi poslali "*bombu*" nakon mog uništenja parazitskog sistema. Dakle, evolutivni potencijal, koji imaju stanovnici, na neprimetnoj na prvi pogled planeti sa periferije naše galaksije, je najvrednija "sirovina" za njih, koja se "dobro" izvozi sa naše "stare dame". I to je upravo ono što sam imao priliku da kasnije vidim mnogo puta, ali ću se sada vratiti u ne tako daleku za mene prošlost, a tada sam bio veoma iznenađen time, da je zapravo evolutivni potencijal stanovnika Midgard-Zemlje, ono što ih najviše interesuje, ***barem međuzvezdane parazite.....***

Izvor:

https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1336528089706952&set=pb.100000493214724.-2207520000.1502793515.&type=3&theater
https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1334381409921620&set=pb.100000493214724.-2207520000.1502793515.&type=3&theater